

Що истинно и въ окончаніа на седмьнадесето и въ начало на осмьнадесето столѣтіа Архієпископъ Охридскій и всея Българіи ималъ е тайжъ независимость и самостоятельность, въ това ны удостовѣрява и Хрисантъ Патріархъ Іерусалимскій, жившій въ ово време. Онъ въ своя синагма въ изъясненіе на 8-е правило третіяго Вселенскаго Собора говори: „Първа изъ независимыѣ Архієпископіи (τῶν αὐτοκαϊφάλων Ἀρχιεπισκοπῶν) есть Кархилонска, втора Кипрская, третія Охридска, понеже на петый Вселенскій Соборъ почтена быде съ независимость (αὐτοκαϊφαλὸς ἐτιμῆθη) 97). Освѣтъ Хрисантового увѣреніе за независимостъта и самостоятельностьта, които Охридскитъ Архієпископы са имали въ негово време, мы и послѣ него сж удостовѣрѣваме въ това нѣщо изъ своеручны писма на истыѣ Архієпископы. Такво едно писмо ся нахожда въ Зографскій свитогорскій Монастырь съ дата отъ 1755 година мѣсяца Маіа 30-й день, което е писано отъ Діонисіа Архієпископа Охридскаго на неговъ Воденскій Митрополитъ. Діонисій въ това писмо ся подписува съ зелено чернило не *Архієпископъ*, а право *Патріархъ Охридскій*. Ето неговыйтъ точный подписъ: Πατριάρχης Ἀχρίδων Διονύσιος ἐπὶ βεβαίῳ. Сирѣчь: *Патріархъ Охридскій Діонисій удостовѣрява*. Слѣдователно ако Діонисій нарица себе си Патріархъ, то никакъ не можеме да са сумѣваме за независимостъта му; защото, каквото казахмы и погорѣ, Валсамонъ утвърждава, че патріарси са ся нарицали само тіа Архієпископы, които были независимы и особито Охридскитъ Българскы Архієпископы имали такво право. И самата Архієпископіа Охридска ся именувала: *патріархія*, каквото видиме и въ царскійтъ Бератъ даваный на Цариградски Патріарси.

Но всичкыѣ до сега казанны Архієпископы Охрид-

---

97) Πηδάλιον edit. 1800 σελ. 119. σημείωσις I, — Доситей за церк. достоинства (чиноположеніе) стр. 48. —